

פניני הפרשה

וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה (כה, ב)

"תרומה" ראשי תיבות של מקומות שיש לתת שם תרומה: ת- תלמוד תורה, ר- רעבים, ו- ועד רבנים, מ- משפחות נזקקות, ה- הכנסת כלה. (מרכבות ארגון)

תרומה בחשאי

וְזֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֲתֶם (כה, ג)

סופי תיבות "תרומה", נראה לפעמים שצריך תרומה בחשאי כגון: שהעני עצמו בא לבקש ולפעמים צריך לתת תרומה בגלוי כדי שאחרים יראו ויתנו גם הם כגון: שגבאי הצדקה אוספים תרומות. כנגד שיש לתת בגלוי אמר במפורש וְזֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֲתֶם וכנגד התרומה שיש לתת. בחשאי רמז בסופי תיבות: וְזֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֲתֶם (הרב מאיר אליהו).

דרגות הצדקה

וְזֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֲתֶם זֶהָב וְכֶסֶף וְנַחֲשֶׁת (כה, ד)

בפסוק זה התורה רומזת על סוגי האנשים בנותני צדקה- המילה זהב שהיא החומר היקר ביותר, כך מי שנותן הצדקה הטובה שהיא זהב בראשי תיבות זה הנותן בריא. המילה כסף שהיא דרגה פחותה מזהב, כסף בראשי תיבות: כשרואה סכנה פותח, ואילו המילה נחשת שהיא הפחותה ביותר, כך רומזת על האדם הקמצן שנותן רק כשחולה, נחשת בראשי תיבות נהיה חולה שאומר תנו (ליקוטי יהודה).

מה למשכן לחוה ולנחש

כָּל אֲשֶׁר אָנִי מֵרְאֶה אוֹתְךָ אֵת תְּבִנֹת הַמִּשְׁכָּן (כה, ט)

משה עשה המשכן התחתון, שר מט"ט שהוא חנוך עשה המשכן העליון, ולכן נקרא מקום השראת השכינה "משכן", כי נטל הקב"ה שתי אותיות ממשה (מי ש') ושתי אותיות מחנוך (כי נ') וקרא לו "משכן" להורות שקשורים זה בזה, העליון עם התחתון ואותיות שנשארו הם חוה (ח' ו') מחנוך, ה' ממשה) לרמז כי על ידי המשכן נטהרה חוה מזוהמת הנחש. (דרשות בא"ח).

משכן ה' בנשמת ישראל

וְשִׁכְנֹתֵי בְּתוּךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל (כט, מה)

השראת השכינה הקדושה בתוככי בני ישראל, היא על ידי נשמות בני ישראל, אשר הם חלק אלויה ממעל, ואשר עליה נאמר בתורתנו הקדושה בספר בראשית (ב, ז) וַיִּפַּח בְּאֵפוֹ נְשָׁמַת חַיִּים. והנשמה מכונה בשם נר וכמו שנאמר במשלי (כ, כז) נֵר ה' נִשְׁמַת אָדָם, יען שהיא נרו של הקב"ה בתוככי האדם. וְשִׁכְנֹתֵי בְּתוּךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל - על ידי מה? על ידי האותיות שבתוך התיבות בְּנֵי יִשְׂרָאֵל - שהם אותיות נר. והאותיות הנותרות יצטרפו לתיבות בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, דהיינו על ידי הנר, היינו הנשמה, שוֹרְהָ בְּי האל יתברך. מפי השמועה

תרומה

תרומה, אם נוציא את האות מ' מהמילה תרומה, ישארו אותיות המילה תורה, והאות מ' מניינה 40, רמז על 40 יום שניתנה התורה, וגם כתוב וַיִּקְחוּ לִי, המילה לִי - עולה בגימטריא 40, שזה עוד רמז ל- 40 יום שהתורה ניתנה.

שאלה: איזה עונש מקבלים שני גנבים שגנבו לוח שנה?

תשובה: כל אחד שישה חודשים בכלא 😊.

רמז לבתי המקדש

וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנֹתַי בְּתוֹכָם (כה, ח)

עוד פירוש נפלא שמעתי מרבנו הגה"צ רבי שמעון גבאי זצ"ל, שבמילה וְשִׁכְנֹתַי יש רמז נפלא למנין השנים שעמדו בתי המקדש הראשון והשני ובתווך שבעים שנות גלות ותחילת פורים, וכך הרמז: אם נוציא את האותיות תי מ-וְשִׁכְנֹתַי

עולה בגימטריא 410 רמז לבית ראשון שעמד 410 שנים. ובית שני, אם נקח אותיות כת מהתיבות וְשִׁכְנֹתַי-ישארו האותיות וְשִׁנֵי, רמז לבית מקדש שני שעמד 420 שנים. וכן אם נוציא את האותיות כנ מהתיבה וְשִׁכְנֹתַי- כנ עולה בגימטריא 70 רמז לשבעים שנות גלות, והאותיות שנותרו הם ושתני המרשעת שזה רמז לתחילת פורים. שפתיים ישק.

מחשבת ממון

וְיֵי הָעֹמְדִים וְחֲשִׁקֵיהֶם כֶּסֶף (כו, יא)

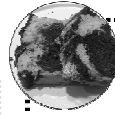
שמעתי פירוש נפלא מרבנו הגה"צ רבי שמעון גבאי זצ"ל, שישנם אנשים שבתפילת העמידה וכן כשלומדים, כל חשקם הוא לשם שמים, לעבודתו יתברך! אמנם יש סוגי אנשים שמתפללים ולומדים, אבל כל מחשבתם ולבם בעניני כספים, וזה רמז הפסוק: וְיֵי הָעֹמְדִים- יש עומדים בתפילה ובלימוד כמו וְיֵי הָעֹמְדִים, אבל וְחֲשִׁקֵיהֶם כֶּסֶף - כל מחשבתם על הכסף. מספרים שפעם אחת, ניגש הגאון שלמה מראדומסק זצ"ל ללמדן אחד, שהיה ידוע בתאוותו לכסף, ושאל אותו: "כמה עמודי גמרא למדת היום?" השיבו הלמדן- "ששה עמודים". השיב לו הגר"ש בדרך צחות- "כתוב וְיֵי הָעֹמְדִים וְחֲשִׁקֵיהֶם כֶּסֶף, כלומר - למדת ו' עמודי גמרא, ועדיין יש לך חשק לכסף?!"

זכות אבות שלשה

וְעֲשִׂיתָ שְׁנַיִם כְּרֵבִים (כה, ח)

הכרובים- אמר רבי יעקב בעל הטורים היו מזכירים תמיד לפני ה' יתברך את זכות האבות הקדושים: אברהם, יצחק ויעקב, ועל ידי זה ה' יתברך היה מוחל עוונותיהם של ישראל. שני כרובים עולה בגימטריא 638, וגם אברהם 248 יצחק 208 יעקב 182, עולה מניינם ביחד בדיוק למנין 638.

סלומון שואל את חברו: איזו עוגה מביאים לניחום אבלים? עונה חברו: עוגת שיש... 😊

סיפורים ללשכת קודש

בדיק בשעה היעודה נשמעו דפיקות בדלת

שמעתי מעשה על יהודי חרדי, מגדולי היהלומנים בעולם, שיש בו מוסר מאלף בעבור כל אחד מאתנו. יהלומן זה המתגורר בטורונטו שבקנדה, סיכם עם אחד היהלומנים הגדולים באירופה, גם הוא יהודי חרדי, תושב אנטוורפן, על ביצוע עסקה של רכישת יהלומים בסדר גודל עתק. השניים סיכמו להיפגש למחרת בשעה 06:00 בערב, ועוד לפני שיצא לבלגיה, הודיע הסוחר הקנדי לעמיתו שכיוון שלוח הזמנים שלו לחוץ, הוא מבקש ממנו לדייק, ולהיות בבית בשעה שקבעו ביניהם, כדי שמיד כאשר יגיע יוכלו לגשת לביצוע העסקה. הרווח של היהודי הבלגי בעסקה זו היה אמור להיות עצום, ולכן הוא נקט מצידו במירב המאמצים על מנת להימצא בשעה 06:00 בביתו. והנה, בדיק בשעה שנקבעה נשמעו דפיקות בביתו של הסוחר באנטוורפן. **אשתו פותחת את הדלת, אבל במקום הסוחר מקנדה, עמד שם יהודי שהחזיק בידו תיק הדומה לתיקים של 'משולחים' ועניים המקבצים נדבות. האשה שהבינה מיד עם מי יש לה עסק, מיהרה לטרוק על העני את הדלת, תוך שהיא פוטרת אותו במילים קצרות: 'אני מאוד מצטערת, בעלי מאוד טרוד עתה. תבוא בפעם אחרת!' האיש הלך, והסוחר ממשיך להמתין לאורח מקנדה, כאשר הגיעה כבר השעה 07:00, שעה תמימה לאחר השעה שסוכמה, איבד הלה את סבלנותו והתקשר לביתו של הסוחר בבלגיה, כדי לברר אם לא היתה תקלה של הרגע האחרון שבגינה לא יצא האיש מביתו. אשתו של הסוחר - שנשמעה מודאגת מכך שבעלה לא הגיע - אמרה שהוא יצא בזמן והכל אמור להתנהל כשורה. **'המתן עוד מעט-קט', ביקשה. ומן הסתם בעלי ידפוק אצלך עוד כמה דקות!** אבל הנה עוברת לה עוד שעה ועוד שעה, והאיש אינו מגיע. הוא מתקשר שנית לאשתו של הסוחר, כדי לוודא אולי התקבלה אצלה הודעה מבעלה על שינוי בלוח הזמנים, ואז הוא נדהם לשמוע את התשובה הבאה: **ובעלי ביקש להודיע שאינו יודע על מה אתה מדבר, הוא היה אצלך בדיק בשעה 6, וטרקו לו את הדלת בפנים'...** מפני השמועה.**

מי יגדל את הילד?

מסופר על יהודי נכבד שנפטר בחורף התשס"ה בבני ברק, ושמו הרב שמשון דינין ז"ל, הגר"ן גולדברג, ר"מ בישיבת אור ישראל הגדולה, שרבי שמשון היה אחד מן המשתתפים היותר קבועים בשיעור הדף היומי שלו, **סיפר בהתפעלות על אישיותו המיוחדת של הנפטר, וציין שאף ביום בו התקיימה חתונת נכדו הגיע לשיעור כרגיל...** בימי השבעה סיפרו שכאשר היה רבי שמשון ילד קטן, בעיר מינסק, חלה אביו במחלת הטיפוס, שהיתה ידועה בשנים ההן כמפלת חללים רבים, ומצבו הלך והתדרדר משעה לשעה. גם הרופאים שהוזעקו למיטתו אמרו נואש, ואמרו בצורה חד משמעית שבדרך הטבע הם אינם רואים כל דרך לרפא את החולה. המצב היה ממש כלאחר ייאוש. **לפתע ניתרה אשתו של החולה, אמו של ר' שמשון, ממקומה, ועזבה את הבית במהירות וכרוח סערה, ואיש לא ידע אנה פניה מועדות.** בני הבית שמיהרו לצאת אחריה, לא יכלו להשיג אותה. בתוך דקות ספורות היא

הגיעה לבית המדרש של העיר, וניגשה היישר אל ארון הקודש. האשה הצדקנית פתחה את ההיכל, ולמול ספרי התורה פרצה בבכי נורא, ואמרה: **רבנו של עולם,** הרי אם תקח את בעלי מן החיים, לא יהיה מי שיחנך את הילד הקטן שלי, שמשון. גם אתה יודע, רבשי"ע, כמה קשה לשמור, כאן בגולה הדוויה, על חינוכם הטהור של ילדי ישראל, כאשר רוחות זרות מנשבות מכל עבר ופריצי אומות העולם מנסים להדיחם מעל דתם ויהדותם. **אנחנו, אביו, של שמשון, ואני אמתך, עשינו עד היום כל מאמץ כדי לשמור על שלימות נפשו של ילדנו הקט, והצלחנו בכך, והדבר נבע בעיקר בזכותו של בעלי, המקפיד ללמוד עם הילד ולהעלותו מעלה אחר מעלה בעבודתך, עבודת הקודש. אם בעלי ימות, חלילה, מי ימשיך לגדל את הילד הקטן?! הרי אני לא אוכל לעשות זאת בכוחותיי הדלים; אני מתחננת לפניך, אבי שבשמים, שתשאיר את בעלי בחיים, ותיקח אותי במקומו!** בני המשפחה מספרים שעוד באותו יום התאווש האב באופן מפתיע ממחלתו, ועוד באותו יום נדבקה האם במחלה המדבקת ההיא, וכעבור ימים ספורים הלכה לבית עולמה, ה' ישמור. (עלינו לשבח)

מי צריך כסף?

- כסף יכול לקנות לך וילה, אך לא בית חם. ☹️
- כסף יכול לקנות לך שעון, אבל לא זמן. 🕒
- כסף יכול לקנות לך אנציקלופדיה, אבל לא ידע. 📖
- כסף יכול לקנות לך תרופות, אבל לא בריאות. 🏥
- כסף זה לא הכל בחיים, הוא יכול לגרום לך גם הרבה כאב וסבל. 😞
- אז כחבר, לא ארצה שיגרם לך חלילה סבל וכאב, אז אבקש שתעביר אלינו תרומה, ואם אפשר, במזומן ומיד... 😊

כדי שנוכל להדפיס עוד מליונים של עלונים לזיכוי הרבים

פתגם השבוע:

כסף לא מביא לשלום בית, אבל שלום בית מביא כסף!!!

רציתי לברך אתכם ביום שמח, שפרנסתכם תצמח כעציץ 🌱 פורח. בריאותינו תתמיד ולא כאורח. חיוך על שפתינו 😊 כאור זורח, וכספנו 💰 לא יתאדה כריח ונזכה לראות בביאת משיח. **אמן ושבת שלום, אוהבכם, דוד יעקב**

ד"ת לעילוי נשמת המנורה הטהורה,

מו"ר הגאון רבי

שמעון גבאי

בן רחל זצ"ל

